

#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Amb la tisora al pit

DRAMA L'Estat colla perquè el govern retalli 4.000 milions més
OFEC Rajoy no paga deutes i redueix les aportacions socials
PATIMENT S'estén l'alarma a tots els sectors

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

¿Pot pair la ciutadania una nova retallada de 4.000 milions d'euros? El carrer bull i el govern d'Artur Mas s'ha declarat incapaç de rebaixar el dèficit d'enguany fins al 0,7% del PIB. Per arribar al llindar marcat per l'Estat, la Generalitat hauria d'executar de cop un ajustament equivalent al dels dos últims anys. Si el novembre del 2011 Mas ja alertava que en alguns sectors s'havia "tocat os", els efectes de la tisora que exigeix ara Mariano Rajoy als territoris podrien perjudicar els serveis públics fins a límits inassumibles per a Catalunya. Un país amb severos problemes de liquiditat, que pateix un dèficit fiscal crònic del 8% del PIB i guarda una llarga llista de deutes impagats per un Estat deslleial que rebaixa les aportacions en polítiques socials i continuament l'obliga a assumir despeses imprevistes.

L'executiu espanyol, a més, ha frenat els intents catalans d'obtenir ingressos a partir de nous impostos, com ara el tribut sobre els dipòsits bancaris o l'euro per recepta. I la Generalitat, amb la tisora al pit, es resisteix a quadrar els pressupostos a costa d'una dramàtica rebaixa de la despesa. El conseller de la Presidència, Francesc Homs, ha reptat el ministeri d'Hisenda a "te-

nir el coratge" de determinar quins serveis s'han de tancar. Mentrestant, el Departament d'Economia treballa amb diversos escenaris de dèficit, entre ells el de l'1,5% del PIB a banda del 0,7% obligatori, i espera que Rajoy es posi a la raó i flexibilitzi finalment les exigències als territoris. Qui dia passa, any empeny.

Els primers damnificats pels ajustos d'enguany són els treballadors públics. El govern ja ha decidit suprimir l'equivalent

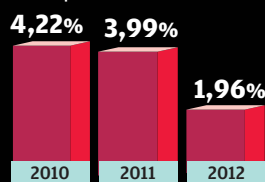
La Generalitat deu 1.000 milions als proveïdors sanitaris

a una paga extra per estalviar 375 milions del total de 730 que vol obtenir del capítol de personal. Davant de la magnitud de la tragèdia, tots els sectors estan en peu de guerra. El Consell Nacional de la Cultura reclama que la Generalitat apugi fins al 2% del seu pressupost les partides destinades a aquest àmbit. Els proveïdors sanitaris estan col·lapsats. El govern de Mas deu 302 milions a les farmàcies i 640 als centres sanitaris concertats. A les universitats, estudiants, professors i personal d'administració i serveis feien vaga fa una setmana per protestar contra les tisorades. La factura del deute a les

El maldecap del dèficit

Reducció del dèficit

% respecte al PIB

L'objectiu de dèficit per al 2013

0,7%
del PIB

La Generalitat hauria de retallar uns **4.000 milions d'euros** (una quantitat similar a tota la despesa del 2012 en ensenyament)

Despesa per departaments

En milions d'euros

	2012	2011	Dif. 2012-10
	Import	Import	Percentatge
Presidència	472,9	536,2	-30,2
Governació i Relacions Institucionals	307,3	325,4	-25,1
Economia i Coneixement	1.101,6	1.213,8	-26,1
Ensenyament	4.595,9	4.834,2	-12,0
Salut	8.546,1	8.978,9	-11,0
Interior	1.088,2	1.144,6	-11,0
Territori i Sostenibilitat	1.564,5	1.362,8	-12,8
Cultura	267,9	282,3	-19,9
Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural	340,7	367,2	-28,9
Benestar Social i Família	1.728,5	1.746,5	-10,9
Empresa i Ocupació	542,6	586,3	-28,7
Justícia	886,8	911,7	-11,4
Subtotal departaments	21.443,0	22.289,9	-14,0
Deute (interessos)	1.999,9	1.482,6	78,5
Òrgans superiors i altres	84,6	95,0	-19,5
Fons no departamentals	414,3	245,0	5,9
Total	23.941,8	24.112,5	-9,8
			-2.609 milions

entitats socials, segons dades del tercer sector, s'enfila fins als 435 milions. Són alguns exemples d'una llista interminable.

De defensor a detractor

El president Mas es va estrenar al Palau de la Generalitat com a ferm defensor de l'austeritat, en línia amb els mandats europeus. Ara defensa que és inassumible. Després de liquidar dos pressupostos desagraïts i impopulars que han reduït el forat públic a la meitat; un cop

constatat el nul compromís de Rajoy per limitar el dèficit fiscal i pagar els deutes pendents, i vista la implacable determinació de Madrid de lligar curt els territoris amb la caixa, reclama la flexibilització per preservar l'estat del benestar. CiU i ERC reclamen al ministre Cristóbal Montoro que, si l'objectiu espanyol es manté en el 4,5%, accepti l'1,7% com a límit, un percentatge que prové de l'aplicació la llei espanyola d'estabilitat pressupostària. El govern ha pre-

sentat un requeriment a l'executiu estatal perquè, precisament, compleix la norma i l'amenaça de recórrer als tribunals. La Generalitat va tancar el 2012 amb el dèficit en l'1,96%.

Plena dependència

ERC intenta empenyer CiU per saltar-se l'objectiu si el govern espanyol s'entesta a mantenir el 0,7%. Seria, a la pràctica, el detonant de l'agenda sobiranista. Davant del desafiament, el govern espanyol podria acabar intervenint

Catalunya en aplicació de la llei d'estabilitat pressupostària, fins arribar a una pràctica suspensió de l'autonomia. La Generalitat, a més, depèn cada mes de les transferències de l'Estat. És l'administració espanyola la que recapta la majoria dels impostos dels catalans en virtut del model de finançament. El tancament dels mercats financers també ha convertit l'executiu de Mas en dependent de l'anomenat fons de liquiditat espanyol. Per a aquest 2013,

EL PUNT AVUI
DIUMENGE, 10 DE MARÇ DEL 2013

Política 5

#CATALUNYALLIBERTAT
VOL VIURE EN
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Les frases

“Haurien de tenir el coratge de dir quines llistes de serveis públics s’han de tancar”

Francesc Homs
CONSELLER DE LA PRESIDÈNCIA

“No pot ser que se’ns obligui a fer més retallades i signem la nostra condemna”

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

“Fins que això no canviï [el dèficit fixat per Europa] s’han de complir els objectius”

Cristóbal Montoro
MINISTRE D'HISENDA

“El PP mai estarà d’acord amb un finançament singular per a Catalunya”

Ignacio González
PRESIDENT DE LA COMUNITAT DE MADRID

El dèficit s’eixugaria amb una quarta part de l’espoli fiscal d’un sol any

■ La Generalitat va tancar el 2012 amb un forat de l’1,96% del PIB i pateix una sagnia tributària del 8% cada any ■ El 2009 no van tornar 16.400 milions

O.A.-E.
BARCELONA

N’hi hauria prou amb una quarta part dels impostos d’un any que paguen els catalans i que no tornen per eixugar el dèficit de la Generalitat. El conseller d’Economia, Andreu Mas-Colell, va tancar el 2012 amb un forat de l’1,96% del PIB. Però es calcula que Catalunya perd anualment un 8% del PIB amb la sagnia tributària. La xifra prové de la darrera balança fiscal elaborada pel govern l’any passat. L’executiu de Mas va homogeneïtzar les dades disponibles, des del 1986 fins al 2009, per poder comparar l’evolució del dèficit fiscal català. La conclusió que es va extreure de la balança neutralitzada i calculada pel mètode del flux monetari és que l’espoli s’ha mantingut durant més de vint anys tot i les millores en el finançament introduïdes per les diverses reformes del model.

El fracàs de l’intent d’Artur Mas per negociar amb Mariano Rajoy un pacte fiscal que rebaixés la sagnia tributària a la meitat ha ajornat el debat sobre el sistema. Rajoy preveu obrir el meló del finançament autonòmic aquest any, però sembla difícil que s’arribi a consensuar un model singular per a Catalunya, que està subjecta al règim comú. Així, amb tan sols una quarta part de l’espoli fiscal anual, la Generalitat podria netejar el dèficit públic i estalviar-se les retallades que amenacen el manteniment de l’estat del benestar.

La darrera reforma del model de finançament tampoc no va aturar el drenatge. El 2009, el primer any d’aplicació del sis-

Sagnia fiscal crònica

Balança fiscal neutralitzada de Catalunya amb el sector públic central. Flux monetari

Milions d’euros	% del PIB català	
-2.465	-6,7%	1986
-2.868	-6,9%	1987
-3.466	-7,4%	1988
-4.056	-7,6%	1989
-4.867	-8,2%	1990
-5.174	-7,9%	1991
-5.988	-8,5%	1992
-7.263	-10,0%	1993
-6.732	-8,7%	1994
-6.416	-7,6%	1995
-7.088	-7,8%	1996
-7.018	-7,3%	1997
-6.813	-6,7%	1998
-8.124	-7,4%	1999
-8.532	-7,2%	2000
-8.565	-6,7%	2001
-13.696	-10,0%	2002
-13.036	-8,9%	2003
-13.595	-8,6%	2004
-14.186	-8,3%	2005
-14.493	-7,9%	2006
-15.913	-8,1%	2007
-17.200	-8,5%	2008
-16.409	-8,4%	2009

Font: Generalitat de Catalunya

tema vigent, acordat per l’aleshores conseller Antoni Castells amb el govern de José Luis Rodríguez Zapatero, el dèficit fiscal va arribar al 8,4% del PIB, l’equivalent de 16.409 milions d’euros. Des del 1986 i fins al 2009, Catalunya va acumular un espoli de 213.963 milions d’euros, segons els càlculs de la Generalitat.

La caixa de Pandora

El de les balances fiscals és un dels secrets millor guardats pel govern espanyol. L’Estat tan sols va reconèixer l’espoli català

una vegada. Era l’estiu del 2008 i es negociava el darrer sistema de finançament. L’executiu de José Luis Rodríguez Zapatero va admetre que el 2005 (l’únic any que va estudiar) el dèficit fiscal va superar els 14.800 milions (el 8,7% del PIB), segons el sistema del flux monetari, un dels dos mètodes validats pels experts, que pren com a referència la localització territorial de la despesa del sector públic. Catalunya va ser aquell any el segon territori que més recursos va aportar en proporció a la

seua riquesa. El primer va ser les Illes Balears. Els seguien el País Valencià i Madrid.

Com pesa a la butxaca?

El 2009 l’espoli català va representar 2.250 euros per a cada ciutadà. Dit d’una altra manera, 43 cèntims de cada euro que l’Estat recapta a Catalunya no tornen. Per establir aquesta comparació s’han exclòs del càlcul la Seguretat Social i l’atur. Aquest és el pes del desequilibri entre els ingressos aportats i les despeses destinades a Catalunya. ■

La reivindicació per al dèficit de CiU i ERC per al 2013

**1,7%
del PIB**

La Generalitat hauria de retallar uns **2.000 milions d’euros** (el percentatge surt d’una aplicació correcta de la llei espanyola d’estabilitat pressupostària)

ha demanat a l’Estat 9.073 milions, la majoria dels quals es destinaran a venciments de deute. L’única partida pressupostària que ha augmentat en els últims anys ha estat la dels interessos. S’hi van destinar 1.119 milions el 2010, 1.478 el 2011 i 1.994 el 2012.

L’accés a l’anomenat rescat de Montoro obliga la Generalitat a retre comptes continuament de l’estat de la tresoreria. Per estrènyer encara més el control, el Consell de Minis-

tres va aprovar divendres la creació d’una autoritat fiscal independent que vetllarà per les arques dels territoris. CiU parla d’asfíxia financera. ERC, com a condició per donar suport als durs pressupostos que s’albiren, li reclama que faci pedagogia de l’ofec. Acció, reacció: els convergents enguany dues campanyes per explicar que Madrid és el verdader culpable del drama social. La gran incògnita és si Rajoy afliuixarà la corda. I si demanarà res a canvi. ■

#CATALUNYALLIBERTAT
VOL VIURE EN
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

La deslleialtat de l'Estat accentua les retallades

■ El govern espanyol complica a la Generalitat la creació de nous impostos i deu més de 1.600 milions per les inversions en infraestructures ■ Ha rebaixat un 92% l'aportació en programes socials

O.A.-E.
BARCELONA

L'Estat no només fixa un sostre de déficit del 0,7% per a aquest any que la Generalitat considera inasumible. També ha impedit que el govern català tingui vies addicionals d'ingressos per esmorteir la tisorada de la despesa en l'escàs marge tributari de què disposa. Ha impugnat, entre d'altres, l'impost sobre els dipòsits bancaris. En els darrers dos anys, a més, altres actuacions deslleials de Madrid han accentuat l'impacte de les retallades. La reducció de les aportacions de La Moncloa ha forçat el govern català a assumir pagaments imprevistos mentre s'engreixaven els deutes estatals impagats. L'Estat tampoc no ha permès que les arques dels territoris s'hagin beneficiat de l'increment dels impostos que ha promogut. Al contrari. La Generalitat ha hagut d'assumir 66 milions per la pujada de l'IVA.

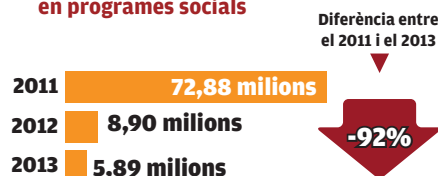
Enginyeria tributària

La Generalitat perdrà enguany uns 615 milions d'euros per la suspensió de nous impostos que ara són al Tribunal Constitucional. La bel·ligerància de l'Estat impedirà que es recaptin més de 500 euros amb el tribut sobre els dipòsits bancaris. L'any passat la Generalitat va ingressar 45 milions per l'euro per recepta, que també està suspès pel TC, i calcula que l'impacte per la reducció de la demanda de receptes és de 110 milions d'estalvi. Amb les taxes judicials, contra les quals també s'ha presentat recurs, les arques catalanes van ingressar 5 milions durant els set mesos de l'any passat que van estar vigents.

La Generalitat estudia

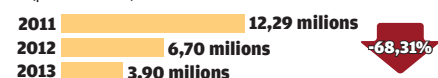
Impagaments de l'Estat

Rebaixa total de l'aportació de l'Estat en programes socials

Exemples

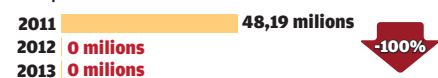
■ Prestació social bàsica serveis socials (pla concertat)

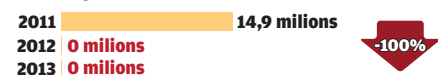
■ Intervenció social integral pel poble gitano

■ Dependència: nivell acordat

■ Fons d'acollida i integració i reforç educatiu per a immigrants

■ Assistència integral a dones i menors víctimes

Deutes de l'Estat amb Catalunya

1.689 milions

Impagament de les liquidacions de les inversions en infraestructures de l'Estatut dels anys 2008, 2009 i 2010

1.450 milions

Bestreta del 2011 del fons de competitivitat

5.700 milions

Deute en infraestructures reconegut per la ministra de Foment

Actuacions de l'Estat deslleials amb Catalunya

2.428,9 milions

Càlcul de les decisions preses per Madrid durant el 2012 que van generar despesa a la Generalitat.

713 milions

Rebaixa de les transferències finalistes a la Generalitat en el 2011 i el 2012. El govern català ha hagut de satisfer 296 milions d'aquest total.

66 milions

Impacte durant el 2012 de l'increment dels tipus impositius de l'IVA.

72 milions

Penalització pel retard en el pagament de les quotes de la Seguretat Social.

615 milions

Esperava recaptar aproximadament la Generalitat el 2013 amb l'euro per recepta, les taxes judicials i l'impost sobre els dipòsits bancaris. El govern espanyol, però, hi ha recorregut en contra davant el Tribunal Constitucional i han quedat suspesos.

als programes d'ocupació van baixar 231 milions, les beques universitàries i no universitàries van caure 59 milions més, i els recursos per als programes en educació, 32 milions.

L'aportació del govern de Rajoy en programes socials també s'ha retallat un 92%. Els 72 milions del 2011 s'han precipitat fins als 5 milions aquest any, segons figura en els pressupostos de l'Estat. A tall d'exemple, el fons d'acollida i integració i reforç d'immigrants no rep ni un euro des de fa dos anys.

Deutes arrossegats

La bossa de deutes de l'Estat a Catalunya s'engreixa progressivament. El govern espanyol no ha pagat les liquidacions de les inversions corresponents a

La data

16.01.13

El Tribunal Constitucional va suspendre l'impost als dipòsits bancaris i l'euro per recepta pel recurs de l'Estat.

les inversions en infraestructures de l'Estatut dels anys 2008, 2009 i 2010, que pugen a 1.689 milions. Els comptes de l'Estat d'enguany tampoc no incorporen la partida corresponent a la disposició addicional tercera de l'Estat. Són 661 milions més impagats. El Ministeri de Foment, d'altra banda, ha reconegut un deute en infraestructures a Catalunya de 5.700 milions. L'Estat tampoc no va transferir la bestreta del 2011 del fons de competitivitat (1.450 milions). A més, el govern català va calcular que les decisions deslleials de l'Estat li van costar 2.428 milions durant l'any passat.

Per si això fos poc, el govern espanyol va penalitzar la Generalitat amb 72 milions pel retard del pagament de les quotes de la Seguretat Social. El departament d'Andreu Mas-Colell va justificar l'ajornament perquè el fons de liquiditat autonòmic no va arribar a temps. Però no es va deslliurar de la multa. ■

ara implantar un nou gravamen sobre les begudes de refresc amb excés de sucre. La mesura, però, perjudicaria les grans distribuïdores de begudes, reticents a la imposició del nou tribut. Aquesta és una de les mesures fiscals que inclou el pacte de governabilitat de CiU i ERC. A la llista que guiarà els prò-

xims pressupostos també hi figuren noves mesures d'imposició ambiental, com ara l'emissió de gasos contaminants i la producció de residus nuclears, a banda de la implantació de l'Eurovinjeta als vehicles pesants de mercaderies que passin per les vies de gran capacitat de titularitat catalana.

Mentre es complica l'obtenció de nous ingressos, l'Estat ha anat reduint les transferències finalistes a la Generalitat.

Aixeta tancada

Entre el 2011 i el 2012 la rebaixa ha estat de 713 milions. El govern d'Artur Mas, però, no ha pogut suprimir l'activitat associa-

da a tots aquests recursos i n'ha hagut de finançar una part amb la seva tresoreria. Es tracta de 296 milions imprevistos. La disminució estatal de l'any passat va ser de 496 milions i les polítiques que en van sortir més perjudicades van ser les de treball i educació. Per exemple, les transferències de l'INE per

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Ferran Sancho President de l'Associació Catalana d'Universitats

“El món universitari ja ha fet prou ajustos”

La universitat pot assumir més retallades?
Entre els anys 2011 i 2012 les universitats catalanes han estat víctimes d'una reducció propera al 20%, mentre que les reduccions mitjanes han estat del 10%. Amb això vull dir que la universitat ja ha fet l'ajust que se li ha demanat, i ha estat molt complicat.

Com està afectant la congelació de

places del sector públic en un món com l'universitari?

En el món universitari, on el prestigi el dona el capital humà, tenir plantilles congelades pot provocar un dany irreparable.

Ja està revertint en la qualitat de l'ensenyament. Ho noten els estudiants?

És difícil de contestar. El ràtio professor alumne no ha variat tant, i per tant els efectes a curt termini no són tan tangibles. El que sí que és evident, però, és que els efectes a mitjà termini podrien ser molt greus, perquè si els professors no es poden estabilitzar poden acabar abandonant el sistema. Això és el mateix que passa amb la reducció del fons dedicat a investigació. Arribarà un dia en què recuperar tot el que hem perdut serà més car.

Creu que el govern ha d'ignorar els objectius de déficit imposats per l'Estat?

El que crec és que en aquest país fa falta una cooperació lleial entre les diferents administracions per compartir objectius i camins. El que no pot ser és que dues administracions vagin a velocitats pressupostàries diferents perquè al final el problema és de tots. El meu desig és que tot això s'acabi, que com a societat siguem capaços de superar aquesta situació. ■ VIRTUDES PÉREZ

Helena Ris Directora general de la Unió Catalana d'Hospitals

“Si no paguem nòmines caldrà reduir serveis sanitaris”

En quina situació han quedat els hospitals després de les retallades?

Les retallades més importants es van produir l'any 2011. El 2012 va haver-hi una congelació de serveis. Ara el problema més important que tenim són les contínues tensions de tresoreria, que afecten molt perquè no sabem quan cobrarem i a més ens deuen 700 milions a Salut i 45 milions més a la Dependència.

I el 2013 com es presenta?

Doncs encara no sabem quin pressupost tindrem. Estem pendents del déficit fiscal.

Els usuaris ja estan patint les conseqüències de les retallades?

L'any 2011 es van alenir les llistes d'espera, però el 2012 hi va haver una petita recuperació. L'esforç dels profes-

nals, que han vist com les plantilles variables es reduïen, estan garantint de moment la qualitat del servei.

Però això no pot durar...

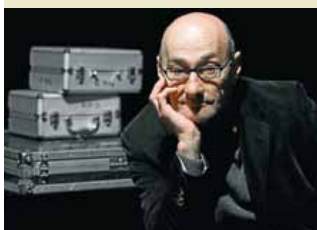
De moment les retallades han repercutit en una reducció de les retribucions dels professionals, però és evident que si baixen més els ingressos no es podran pagar les nòmines i això obligarà a reduir serveis sanitaris. Això dependrà de la magnitud de la retallada.

Donaríeu suport a una plantada del govern davant els objectius de déficit imposats per l'Estat?

L'altra dia Boi Ruiz va dir que complir l'objectiu de déficit generarà un pressupost monstruós. Si és així, i tenint en compte que el nostre no és un sistema sanitari car, la flexibilització de l'objectiu de déficit és imprescindible. ■ V.P.

Salvador Sunyer Director del festival Temporada Alta

“Ens podem convertir en un país del Tercer Món”

Com creu que afectaran les retallades el sector de les arts escèniques?

Estan posant el sector al límit del col·lapse. Quan va començar la crisi, semblava que el pressupost per a cultura tot just començava a millorar, tot i significar la meitat del que s'aporta a Europa. El col·lapse ja és aquí quan el TNC o el Lliure es veuen obligats a tancar sales: no es pot reduir més la programació. A Catalunya, molts municipis

avui mantenen unes programacions que són només de dos o tres títols.

Com creu que afectarà la retallada en el futur?

Correm el risc de quedar-nos quasi sense artistes i també correm el risc de perdre el públic que s'ha anat creant, és a dir, correm el risc de convertir-nos en un país tercermundista. Hem assolit una fita després de trenta anys de treball. Ara, en quatre o cinc anys de crisi, ens expossem a haver de partir de zero. Necessitarem uns 25 anys més per tenir massa crítica d'autors, actors i públic.

La Generalitat hauria d'incomplir les previsions pressupostàries per evitar més retallades?

El país ha de fer possible que el teatre i la cultura tinguin les condicions que tenen als països civilitzats. Si per a això ha d'incomplir previsions, que les incompleixi. De tota manera, la cultura és una part ínfima del pressupost de la Generalitat.

Tenen paciència els coproductors internacionals, que no poden tancar contractes amb Temporada Alta encara?

Avui els teatres nacionals de França ja tenen tancada la programació 2013/14; aquí és impossible. Fa dos anys no ho entenien, ara ens volen donar un cop de mà. ■ JORDI BORDES

Josep Cots Director d'Edicions de 1984

“Cal impedir la reculada del sector editorial”

Com han afectat el vostre sector les retallades?

Hem d'aclarir d'entrada una cosa: les ajudes al sector del llibre en català sempre han sigut miserables, en contra del que molts poden pensar i d'altres espavilats han fet córrer. En aquest context, doncs, les retallades han esdevingut letals. El resultat és que en poc temps el mercat s'ha reduït un quaranta per cent. Hem tornat al 2004. Si reculem més, ja veurem què passarà.

Com creu que afectaran en el futur aquestes retallades...

Doncs que moltes editorials no podran sobreviure a l'enfonsament del mercat en català, que, mancat d'oferta, es contraurà cada cop més. Si tot això s'ajunta a la concepció que presideix avui dia els minso ajuts pensats més com a finançament per a un moment d'expansió

que per a una recessió, estem llestos.

No tenen cap mena de planificació?

Estan més pensats per a la indústria de cromos de colors que per a l'edició literària i d'assaig.

La Generalitat hauria d'incomplir les previsions pressupostàries per tal d'evitar més retallades?

Sí, absolutament.

Quines mesures haurà de prendre en la seva empresa per resistir aquest moment tan delicat?

Intentar, de totes passades, mantenir l'oferta que tenim. La normalització no estava consolidada i ara, a més, recula. En aquest moment, el que cal és no reduir l'oferta. Les ajudes haurien d'estar pensades per impedir-ho. Cal impedir la reculada del sector editorial. ■ D. CASTILLO

#CATALUNYALLIBERTAT
VOL VIURE EN
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Jordi de Dalmases President del Col·legi de Farmacèutics

“Veurem estanteries buides a les farmàcies”

Quina és la situació actual de les farmàcies pels retards en el pagament de la Generalitat?

És el tercer endarreriment consecutiu en el pagament. Actualment ja anem noranta dies tard en el pagament, i això significa que moltes farmàcies estan esgotant crèdits i que quan acabin els estocs actuals tindran moltes dificultats per poder seguir endavant i poder continuar subministrant fàrmacs.

Veurem més tancaments de farmàcies en els pròxims mesos?

Fins ara han tancat tretze farmàcies i a partir d'aquest mes de març estem segurs que en tancaran més. Les conseqüències dels impagaments seran de tot tipus: estanteries buides, farmàcies a la cubana i anar tirant...

S'està posant en crisi l'actual model farmacèutic, amb moltes farmàcies i molt a prop una de l'altra?

El que està en crisi no és el model farmacèutic, el que està en crisi és l'administració. El model funciona, i si no que ho preguntin als usuaris. I el que és una absoluta injustícia és que els farmacèutics hagin de seguir pagant les seves factures i els seus impostos i l'administració no compleixi amb les seves obligacions de pagament.

Davant d'aquesta situació, quina és la sortida? Creu que el govern s'ha de "saltar" els objectius de déficit imposats per l'Estat?

Home, el govern té dues solucions. La primera, saltar-se l'objectiu de déficit, que difícilment es podrà fer perquè necessita que el govern central li continuï deixant diners. La segona seria repartir proporcionalment la càrrega i no seguir carregant contra el sistema sanitari concretat. Estem al límit. ■ V. PÉREZ

Àngels Guiteras Presidenta de la Taula del Tercer Sector

“El que hem de fer és pressionar Europa”

Quines conseqüències està tenint per a les entitats socials una crisi que cada cop s'agreuja més?

Les retallades ocasionades per aquesta crisi tan forta estan afectant el dia a dia de la gent i estan empobrint moltes famílies. Però a la vegada aquest empobriment afecta les entitats socials, que cada vegada han d'atendre més necessitats i han de fer front a noves demandes que fa poc eren inimaginables.

Feia temps que les entitats socials no tenien tanta feina. Esteu desbordats?

És veritat que amb la crisi i les retallades la feina de les entitats socials s'ha incrementat d'una manera exponencial, però també és cert que hi ha més recursos disponibles per poder fer-hi front perquè les entitats socials se saben reinventar cada dia.

Fins i tot amb menys finançament?

Fins i tot així, perquè tenim sort de la cohesió social, de la solidaritat de la gent, del voluntariat. Sort de tot això, que cal canalitzar per poder fer front a una realitat cada cop més dura i complexa, amb cada cop més desigualtats i situacions de risc.

Creu que el govern ha d'ignorar els objectius de déficit imposats per l'Estat?

Nosaltres en aquest tema tenim un posicionament molt definit que ja hem fet públic. Creiem que d'una manera coordinada i consensuada el que cal fer és pressionar Europa perquè el seu objectiu de déficit sigui més relaxat. Ja està demostrat que amb les polítiques actuals no s'ha aconseguit fomentar el creixement, i no només no s'ha reduït el déficit sinó que a més s'ha provocat un gran déficit social. S'ha de reconduir la situació i marcar nous objectius que permetin més inversió pública. ■ V. P.

Carles Armengol Secretari adjunt fundació Escola Cristiana

“La situació és crítica en un 10% dels centres concertats”

Com estan afectant les retallades l'escola concertada?

Les retallades afecten en quatre aspectes fonamentals. El primer, que és una retallada directa, en una disminució del salari del professorat. El segon, que s'han reduït els ajuts a les escoles que escolaritzaven alumnat amb necessitats educatives. El tercer, que hi ha hagut una reducció d'algunes aules perquè s'eliminen quan no s'arriba a un mínim d'alumnes. Finalment, els centres pateixen els problemes financers que pateixen altres sectors pel retard en els abonaments dels ajuts.

Totes aquestes mancances que estan perjudicant la qualitat de l'ensenyament, estan posant en perill la continuïtat d'alguns centres?

En general el conjunt del sistema d'ensenyament s'està veient molt perjudicat

per les continuades retallades, però hi ha una sèrie de centres que estan vivint una situació especialment crítica. Els que estan en la pitjor situació són els centres més petits que estan en zones molt depaïmides. Estem parlant del 10% dels centres de Catalunya.

En vista d'aquesta situació, creu que el govern hauria d'ignorar els objectius de déficit imposats per l'Estat?

Jo crec que, si Europa flexibiliza l'objectiu de déficit a l'Estat, no té sentit que aquest mantingui els objectius a les comunitats autònomes. Si fos així, si l'Estat no apliqués la mateixa flexibilitat amb Catalunya, crec que hauria arribat el moment de plantar-se, perquè seria una deslleialtat no redistribuir aquesta flexibilitat. Sempre, però, hauríem de valorar les conseqüències que una decisió així podria comportar. ■ V. P.

Antoni Giró Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya

“En recerca, estem tornant a posicions de fa deu anys”

Com està afectant la recerca la política de retallades continuada?

La situació de la recerca s'ha vist molt afeblida, especialment per culpa de les retallades del Ministeri d'Economia i també del Ministeri d'Educació. Tot això fa que haguem tornat a posicions de fa deu anys, un tema molt greu si tenim en compte l'esforç que s'ha fet per recuperar posicions amb països més competitius.

Quina és l'alternativa que tenen els investigadors?

És molt difícil. Els investigadors accepten els projectes amb un pressupost més reduït, però a sobre estan treballant i els diners no arriben. I tots aquells convenis que venien de l'empresa i l'administració també han baixat. I a més s'ha reduït l'ajuda paral·lela que tenen les universitats d'un 21 a un 17%.

La solució és presentar més projectes a Europa?

És cert que els grups de recerca tendeixen a orientar-se cap a Europa, però allà cada cop són més competitius i això fa que sigui cada cop més difícil.

Estan en una situació límit?

La dificultat d'ara és molt gran. En els últims anys hem patit una retallada acumulada del 30% i això vol dir que ja hem tocat el moll de l'os.

Creu que una possible sortida per no haver de continuar retallant seria ignorar els objectius de déficit imposats per l'Estat?

No tinc prou informació, però si complir l'objectiu de déficit vol dir que tindrem més retallades, això significarà que serà impossible mantenir l'activitat que fem ara. ■ V. P.

#CATALUNYALLIBERTAT
VOL VIURE EN
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

David Garrofé Secretari general de la Cecot

“S’haurà d’arreglar: si cau Catalunya cau Espanya”

Com estan afectant les retallades el món empresarial?

Només se salven les empreses que venen molt a fora, però les que depenen del mercat interior estan patint molt, perquè el consum cau i tothom ven menys. A més pateixen especialment les companyies que proveeixen de béns o serveis l’administració pública, i també les que es dediquen a l’obra pública, que al nostre país ha caigut un 90%.

Quins altres sectors estan especialment malferits?

També els usuaris de fons públics, com el tercer sector, el sanitari o el docent.

La situació serà insostenible, si continua la tisorada?

El problema és que moltes empreses ja van molt justes i les retallades que s’esperen en els propers pressupostos les acabaran d’asfixiar. No és fàcil. El problema de liquiditat és molt greu.

Hi ha alternatives a les retallades?

El funcionari ha de ser un tècnic molt qualificat. A aquest l’hem de cuidar, i no rebaixar-li el sou; però un conserge, per exemple, no ha de ser funcionari. La resta de perfils han de ser personal laboral.

El govern s’ha de plantar i incomplir amb l’objectiu de déficit per no haver de retallar tant?

Jo no sé dir si s’ha de plantar, el que sí que sé és que la situació és insostenible. O caurà sola perquè el govern es plantarà o perquè deixarà de pagar coses importants. I si cau Catalunya, cau Espanya. El govern espanyol no es pot permetre una prima de risc disparada perquè la Generalitat no pot pagar als seus proveïdors. A vegades les coses han d’empitjorar, s’han de podrir, per arreglar-se. I aquest moment s’acosta. ■ L. BRUGUERA

Xesús González Coordinador de l’àrea pública de CCOO

“Els interins són els més castigats dels funcionaris”

Com han afectat els funcionaris les retallades que han patit fins ara?

En primer lloc, s’ha de dir que els funcionaris no són només els adscrits a Serveis a la Ciutadania, sinó també els de Sanitat i Educació. Les retallades afecten dos vessants. D’una banda, han fet disminuir les prestacions que es donen als ciutadans, perquè la plantilla ha baixat en set mil treballadors entre el 2011 i el 2012; d’altra banda, els funcio-

naris han perdut poder adquisitiu. S’ha de destacar, però, que el personal més castigat ha estat l’interí, que a més de la paga que els han tret han vist reduïda la seva retribució en un 15%, perquè se’ls ha reduït la jornada.

Com els afectaria en cas que s’aprofundís en les retallades?

Encara afectaria més els serveis que donen. A més, s’ha de tenir en compte que, en els últims deu anys, els funcionaris han perdut més del 30% del seu poder adquisitiu i ara, a més de la congelació salarial, han perdut tota la paga.

S’estimarien més que s’incomplís l’objectiu del déficit que assumir unes retallades tan grans?

En primer lloc, el finançament que té Catalunya no és l’adequat i, per tant, s’haurien de prendre algunes mesures amb relació a això. En segon lloc, la Generalitat hauria de renegociar el seu deute amb els bancs i algunes empreses, perquè l’interès que està pagant ara és desproporcionat. Així farien recaure el pes del déficit en el capital i no en les rendes del treball.

Els funcionaris han sigut l’objectiu fàcil del govern?

Han estat el boc expiatori. Han agafat els més febles perquè ha estat el més fàcil, però també el més injust. ■ M. SARDÀ

Lluís Miñarro Productor de cinema

“En un any pot desaparèixer el que hem creat en 30 anys”

Com han afectat el sector del cinema les retallades?

Han afectat dràsticament, no solament ha baixat l’activitat i desapareixen moltes empreses, sinó que poden desaparèixer les bases del sector: els laboratoris, els estudis de so... De fet, ja està passant. Jo mateix produïa quatre pel·lícules cada any i aquest darrer any n’he produït una de baix pressupost. I no només és per les retallades, també estan retardant els pagaments. Tot això crea una inseguretat amb la qual qualsevol es posa a produir. En un any pot desaparèixer el que ha costat 30 anys aixecar.

Afectaran encara més en el futur?

El que està clar és que aquest any anirem pitjor i fins a les eleccions a Alemanya el setembre continuarem amb aquestes polítiques d’extrema austeritat. No depenem només del que passi a Catalunya o a

l’Estat espanyol, també depenem de la relació de l’Estat amb la Unió Europea.

Creu que la Generalitat hauria d’incomplir les previsions pressupostàries i evitar les retallades?

Evidentment, haurien d’incomplir les retallades i invertir més, perquè així el país és inviable. Aquesta política neocón, liberal, està fent desaparèixer les empreses petites i també les més grans, i això és intolerable.

Què creu que haurien de fer les administracions per sortir del pou?

Com a mínim no rebaixar la inversió i complir els compromisos adquirits, perquè sinó, posen en perill la tresoreria de moltes empreses. D’altra banda, no haurien de retallar més i tornar al nivell d’inversió de fa un parell d’anys. Ja ha desaparegut molta gent del sector. ■ B. SALVÀ

Carme Portaceli Directora de teatre

“Un espectacle contractava vint persones; ara estan a l’atur”

Com creu que afecten les retallades el món de les arts escèniques?

L’estan afectant moltíssim. Parlant com a indústria, no es poden fer espectacles amb deu actors i tres tècnics, ni amb música en directe, ni encarregar escenografia, ni que una empresa la construeixi. Cada espectacle podia moure unes vint persones, i ara aquestes persones estan a l’atur. Com a artista, la limitació no et permet decidir si vols prescindir d’algun element.

Com afectarà la retallada en el futur?

S’està desmantellant molt de pressa. És indignant. A Europa, la cultura i l’educació són intocables. Aquí no passa res si un teatre públic ha de tancar quatre mesos. El sistema moral està caient. La cultura ajuda a tenir altres punts de vista, més tolerància, més democràcia. Han aconseguit que avorrim aquesta paraula.

La Generalitat hauria d’incomplir les previsions pressupostàries per evitar més retallades?

Complexen el que volen. Només em genera escepticisme. Per principis, compleixo les lleis, però si els meus impostos són per finançar escoles de l’Opus Dei i no que hi hagi una sanitat pública, no sé si seguiré volent pagar.

Quina alternativa personal hi ha per sobreviure i per combatre la crisi?

Intueixo que continuar amb la coherència i seguir fent els espectacles que creiem que s’han de fer. La Marea Roja de la Cultura combat les decisions polítiques que pensen que la cultura no és un dret, un bé social. Cal lluitar contra l’increment de l’IVA, que és determinant, però no crec que sigui la clau. També cal combatre contra les pors i la manca de respecte per la cultura. ■ J. BORDES